

30

Donnerstag
Linn

31

Verg. jil. p.
vul

32

Kr. u.
neu

1.20

Formosine klise.

Prizor ze sobotke clantov, inaradov
na dracu v postavi pozitivnega dne
starešine S.K.J. dne 6.9.1920.

Isisal F. Spisar.

Va pravice pridržane!

Spisar

Orebe:

Saujaunha (proustjane domoine)

Opsthaile

Vijak

Legijance

Lin

Pomaznik

Karatajnik

2 gojenki

detch } od dece

dehlice }

Vile

Sobolih & laustor - kuzin.

Na grobn oltar, na njem kralje. To oltarje bopise

:/ Grobce/.

Sanyanka (vedi zamisljiva.)

Popotnik (pride pravi, u goro): hja sam? (Zagleda Sanyanka.) Pa,
zdravljiva jena! (Sanyanka je medu gje) Proj mi,
hja sam?

Sanyanka: Ne res?

Popotnik: Ne. Popotnik, sem gisel o te haje. Proj mi,
hja sam.

Sanyanka: V Sanyanovini pi.

Popotnik: V Sanyanovini?

Sanyanka: V Sanyanovini, s hajo in poljani pibor,
jini zamisli.

Popotnik: S hajo in poljani piborjini zamisli?

Sanyanka: Nisi čul se o njej in njene zamisli.

Popotnik: Kodaj se!

Sanyanka: O, gaje, gaje! Nisi čul o Karadjardju, samu
žurju, o glasnemu robro, Chadgriču, o hajojstuku
Vežku, Ujelatiču hane, Petru chikunju.

Popotnik: O teh sem čul.

Sanyanka: Visti. Vi ti in mnogi drugi, se se bisti
za robro zamisli, hi hjo's ne nji.

Popotnik: Je ti to pa zamisli slane? (Pade mu tle)
O hjo's hjo's piborjine mi domovine hi
sem te iskal, hi sem hjo's hjo's po teli iz
peca. V dnu sem te našel, hjo's hjo's iz
nebe, hjo's hjo's najrejši. Piborjine mi
podna gunde, o oiborjine in oiborjine, o teli

2.
iz povišanje in viševost le povesti, boljši bodočnost
le bežati in beževati. (Poljubljani zvesti.)

Lanjanke: Kdo je, ki se ljubi moji zvesti, jo pozdravlja in ji
želi bodočnost s pravi, beževati in beževati? Tudi!

Kdo si?

Poljubljani (mladi): Poljubljani sem, ki se ljubim. je veselo in
navedla povesti in ljubi, beževati. - Medtem
bit in nepovestni. Povest mi je bila domovina, prava.
povestne in sel sem s svet. - Ojuna, lep je svet in
da ti mnogo, soler sem dejal ti pravi misli. A, ki te
zveste, le jesas, hinas, padas, tebeht ki zmanjša pod
mogoči sel in pod pozdrav, prave. - Zveste te in
čisto se razvijem - pravi ti, ki v duhu, pravi ohr
tebe se! - I Tebeht ipet zvesti naved - naved davor.
Telo sem tudi pravi pravi - - -

Lanjanke: Povedla vam to, ki si se pravi! - Mislil, zveste
je naše zveste.

Poljubljani: Zveste si?

Lanjanke: Ta, zveste!

Poljubljani (ne more razumeti): Probova, upoštevaj, in
pogate zveste, zveste? Duh, pravi hrishe se,
selje s deljati nad moji probova in pravi,
zveste, da je zveste naše pravi s hrishe.
Zveste je tudi zveste? - Ojuna, lep zveste?

Lanjanke: Glej v vsemu pravi in ob vseh vseh
zveste pravi pravi s moji zveste,
zveste s hrishe zveste, ne na pravi pravi,
da pravi ti, pravi ti se s moji zveste,
moji zveste in. pravi ti se na pravi pravi,
hrishe s hrishe zveste naše pravi pravi,
ki in pravi, ki je pravi,
te zveste in.
zveste, a zveste zveste pravi! -
A, ki ~~pravi pravi~~ pravi je pravi pravi pravi
na zveste moji, zveste pravi pravi
te pravi, pravi, pravi pravi
pravi, ki pravi pravi pravi
sem s hrishe, pravi pravi - - -

Nerlogi su zametli per sinovih,
 zapeli su završni nator, lepo su priskau,
 Samjaurim uhledet ugled im moć --
 Sonas se poleg dobriega penene
 ugled je penne jmur in maridey abog --
 med gletu zvrje je ugled nerloga
 in njegovu stepu ugled med plemenom.
 Ladoj je bij - o bij med štati!
 En meterine duisa glase.
 Čake, čake in zolunje -- --
 O, ladij dorpe spoznanje, desinajrjeji gred nerloga! --

Popolnik (pollehu puet njo). O žene aboga,
 Ladojte poznati - naše meti!
 Videt um vedeti te, ob murehem bregu naše šate -
 in tarajev jet ne Guporetitum polji --
 štati - davorine!

Samjauri: Te moj jiv! (br. abrotane)
 Pri obreih pojte um brole reš!
 En isbele um jile, tam oboli,
 tam ne jura nejnem in tam gni - ses
 na starem slavnem Guporetitum polji.
 Toli mi je Veli fje pavel,
 hepo abog, des je sujenj je.
 Misli je, des pen protide,
 hi primet v gletu ladij je mure.
 Avalor videte, pen tam pribojem.
 Trejeto polke iz nek mebe
 vrgale se je in je abotale
 vedeti mureje mure. --
 Gni mitem videti muregar,
 Čule se pen fantor pper.
 Focem zalej se v polji abog duri
 te mureje, mile pesmice odmer.
 Prethel tam je, pas iz kamna,
 hebre čas, hi je na njem sadol. --
 Dingo, dingo, per - hedo, hedo mi -
 dingo re -- mi je abogel?

Popolnik: O majhe, hi je le prehodne doke!
 Prišli adrešanje hi je ore,
 prišli hi vrtanje vsem sinovom.
 Podjeti parer tih je!

Tamjanki: ^{doma} Tu (drugine ~~je~~), betine ji postela,
bez vse ljubavi je, brez lepil nad!
O probode, v probode, hje ji
celo ne niti dober pad?

Popotnik (haje ne olter): Im hej je tam?

Lamjauke: To je oltar!

Topograph: Alter?

Lamjanke: (altar domovine, nedej obhujen od reči b. mnogje,
pustoljgovič mledo potoda in mogo. - Sedaj je
zapisnik in belilo na njem prajer. Za domovino
ni reč fater ni reč mišti. Le jaz same si vedim
tu ne izpomech in podlušan kletke, bi leta na
mojo glavo. (Lezgneti pod altar.)

Popojuhih: Nhestejini pesh! Nini vedem, de jivis, se magi,
de ni potodem. - Greu! Spesh me ji! Sa-
dore jater in hore la unicele mestoge. (bolide)
/ Spelhe - moci /:

Kojak : hejha!

Tanjauka: Ipi, vinko, spi!

Kljala: Truden sem zares zelo! Bile je dolge pot čez les-
nino, ključavničar in dolgo dolgo - tam spim.
A zahanjal me je blea! In hi prebiter je te je
napolnilo svet žile in grozilo mi sree.
Kljala, ali je tlele moja hi zama - - -

Sanyauk: Spi sinko, spi - -!

Kojak: Ne morem, majhe! Čaj helvacijski albaunski
pomel sem je kraljem - dalec - dalec -
zeloj per ipim pod Kojmaficlanom - ali je
bilo zaimanj? Koj ne, ne bi to zaimanj? ⁱⁿ
Čarobniki sem našel s svojimi vint kavgji
in kraljem nam je - majhe?

Sanyauke (u zjenski pred njega): Čepusti isiv, odpuisti!

Pojak: Ketri! - Najaj najaj! (Le je zmagel, da rijske
~ temi zginer.) (Vzruj iz kletke)

Legijonar: Sloji Lohirjo pred Solun pmo št, meti. Tam nem
si jda. - A lahko spim - ranjani o tebi, bebi in prei.
na ~ probedi, vrdim te reeli hrvalique ovojlojene
dzel - o mati - Pojem iz tebe - priravn tam delu.
Tam, da in vedne - - - Spet grem, prišel sem te pravn
projevarit.

Tanyanka (leba - ranjale): Kdo in?

Legijonar: Legijonar od Soluna! (Vzruj iz kletke)

Tanyanka: Legijonar! (Folgo nepobole pred se). He de
ti, legijonar od Soluna! - Pojdi prirat!

Legijonar: hehe, lahko vici! (Zgine.)
(bedelena geram „by toberdsh“) (Vzruj iz kletke)
(bedej zarje.)

Lin: Tu in, mojha! Pojdi z mano!

Tanyanka: Kdo?

Lin: Povejmo te na goro! Jly volne nloje!

Tanyanka: Ne! Ketri vitojaj! Folhi in legije s Par-
planine, s lera in Kojmagalane, od
toberje in Soluna - na toberdsh se poj.
Vijoni, hi so deli hi in duso je svoj na-
pod. - Fajjo seime! - -

Sorajnik: Hahaha! Ketri vitojaj, da prjevarijo pne,
hi pr smati porrečeni.

Lin: Zgini! Ti in naš prapajnik.

Sorajnik: He vudi, da me pozneš. Kedi faute, jeduje
ma se rane blize.

Lin: Ne blize se. A če bi se res blizela simaš psi
ti ne tam zarluge, kaj?

Lorajnik: O, neboj se. Če ~~ne~~ ^{druge} ne upištevanj, june
 sem rama reled pael prostu in urejan.
 Hal vas pravic do te junje. - Ker ste pa
 bi ob hancu svoje poti, porcu - ludi v notran,
 poti pa vas sem dosti pripravljal, da se je
 papirale huc nezadovoljstva in nelege med
 nami. - Vidite, da sem odhik - čepa, Lorajnik.
 Helles! (Lgine.)

Lanjank: Linb, da se res bliza pruce. Ne svet pihaje
 junjtor ~~da~~ ^{moj} junje nise? Robitor svet? -

Lin: Ne majhe, gaje niteje! - Polical sem preje
 nove rile, in naj obsešunje s ptehtroty in daja
 pma ptehtroty. - Tuhori parice, reunce in robele.
 Tuhori bolste in euehote!

Vile (u poblejje Lanjanku in neparje shupnu oboli
 ataja.) (Lan)

Lin: Nardus vile! Tuhore in teleme nreji zoper oee
 sorage!

Oboli (u poblejje shupnu)

Lin: In ti nise ptehtroty, nise mledine! Pstli,
 demorine te helice na dote!

(Obolih kucenice).

Narajnik in deca (prihucet).

Narajnik: To smo ptehtroty, vzemi nas. Z duham
 in reem, z unum, z mrejje smo vi
 ptehtroty.

De gajnik (dopnete Lanjanku): Ptehtroty, gaj
 mi pma, helje.

Lanjank (vitanje, gaj obroz robe): Vi ste, decu mrejje?

Lin: Majhe gaj, ptehtroty sem jih, da čuroj v
 nam demorine

Gajnik: Ptehtroty majhe, ptehtroty nas! (Ptehtroty)

1.)

Deček: Na bogj altar, o majke, našo mlada nea!
A bogj bran pa našo mlado pest.

Helica: Gintecw našo, diaga majke glete
in našo dušo, našo čisto reč.
Narobiti nam je obremeni del - dar,
oče majke, oče na bogj altar.

2.)

Naradigjint: Nagrobil nam je domovino
s sto in tisočimi darovi.

Gogjenka: Prosim j' bogj greto hčičes!

Naradigjint: Tvo potrode vredni nje sinovi!

3.

Visi: (dvoj.) Zvenota s tebo naj~~nej~~ nas veže,
in' dalje pube gože veže.

pej. Tanyauko le olhaiu, jo rdzanyj smi plâc. one
je beti hafi, s hofjivier. Pied olhai, nize itojite
doe od moše dcei s stihor peshlonalidusha.

№ 1)

Tanyauko: koj'ria vas je pogrd, prstaga deec
im shidi ste nizeo hie!
Ez rasih lie
rdere mtoole meca, +
hi nam jo stearih nje hlegauori.
Prigijim ^{№ 2)} me na bje,
de nymene nam naloge
hce beti in potati.
Le gulezen hofjivier
more redur hi med nam,
hi na dcei naj vas dcei!
hed peshjivier na dcei,
le le tanyauko, nizeo imet.
Le peshjivier hi dnyime mece
in domoine tanyauko reene!

Opel je beti, ou
le tanyauko.

№ 3.

Narashjivier. Farare hce
hce na domoine,
je nje nje mtoole stearih.
Peter hce hce hce!
(Nje peshjivier)
(Tanyauko)

Larbi.

20/8.20.

